

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2017 [αίτηση του Augstākā tiesa (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde κατά Rīgas pašvaldības SIA «Rīgas satiksme»

(Υπόθεση C-13/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 95/46/ΕΚ — Άρθρο 7, στοιχείο στ' — Δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα — Προϋποθέσεις νόμιμης επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα — Έννοια της επεξεργασίας που είναι «απαραίτητη για την επίτευξη του εννόμου συμφέροντος τρίτου» — Αίτημα γνωστοποίησης των προσωπικών δεδομένων προσώπου, το οποίο ευθύνεται για την πρόκληση τροχαίου ατυχήματος, με σκοπό την άσκηση δικαιώματος ενώπιον δικαστηρίου — Υποχρέωση του υπευθύνου της επεξεργασίας να δεχθεί το αίτημα αυτό — Δεν υφίσταται)

(2017/C 213/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākā tiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde

κατά

Rīgas pašvaldības SIA «Rīgas satiksme»

Διατακτικό

Το άρθρο 7, στοιχείο στ', της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, έχει την έννοια ότι δεν επιβάλλει την υποχρέωση γνωστοποίησης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε τρίτο, προκειμένου αυτός να μπορέσει να ασκήσει αγωγή αποζημίωσης ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων για τη ζημία που του προκάλεσε το πρόσωπο το οποίο αφορά η προστασία των δεδομένων αυτών. Εντούτοις, το άρθρο 7, στοιχείο στ', της οδηγίας αυτής δεν αντιτίθεται σε μια τέτοιου είδους γνωστοποίηση βάσει του εθνικού δικαίου.

⁽¹⁾ EE C 111 της 29.3.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2017 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Oussama El Dakkak, Intercontinental SARL κατά Administration des douanes et droits indirects

(Υπόθεση C-17/16) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΚ) 1889/2005 — Έλεγχοι των ρευστών διαθεσίμων που εισέρχονται ή εξέρχονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση — Άρθρο 3, παράγραφος 1 — Φυσικό πρόσωπο που εισέρχεται ή εξέρχεται από την Ένωση — Υποχρέωση δήλωσης — Ζώνη διεθνούς διέλευσης του αερολιμένα κράτους μέλους]

(2017/C 213/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Oussama El Dakkak, Intercontinental SARL

κατά

Administration des douanes et droits indirects

Διατακτικό

Το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1889/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2005, σχετικά με τους ελέγχους ρευστών διαθεσίμων που εισέρχονται ή εξέρχονται από την Κοινότητα, έχει την έννοια ότι η υποχρέωση δήλωσης την οποία προβλέπει η διάταξη αυτή εφαρμόζεται στη ζώνη διεθνούς διέλευσης αερολιμένα κράτους μέλους.

(¹) EE C 90 της 7.3.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δύετο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2017 [αίτηση του Landgericht Stralsund (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — HanseYachts AG κατά Port D’Hiver Yachting SARL, Société Maritime Côte D’Azur, Compagnie Generali IARD SA

(Υπόθεση C-29/16) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Άρθρο 27 — Εκκρεμοδικία — Δικαστήριο που επιλήφθηκε πρώτο — Άρθρο 30, σημείο 1 — Έννοια του «εισαγωγικού εγγράφου της δίκης» ή του «ισοδύναμου εγγράφου» — Αίτηση διεξαγωγής δικαστικής πραγματογνωμοσύνης, προς διατήρηση ή προσκόμιση, πριν τη δίκη, της απόδειξης πραγματικών περιστατικών τα οποία μπορεί να αποτελέσουν τη βάση μεταγενέστερης άσκησης ένδικου βοηθήματος)

(2017/C 213/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Stralsund

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

HanseYachts AG

κατά

Port D’Hiver Yachting SARL, Société Maritime Côte D’Azur, Compagnie Generali IARD SA

Διατακτικό

Τα άρθρα 27, παράγραφος 1, και 30, σημείο 1, του κανονισμού 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχουν την έννοια ότι, σε περίπτωση εκκρεμοδικίας, η ημερομηνία κατά την οποία κινήθηκε διαδικασία διεξαγωγής αποδείξεων πριν τη δίκη δεν μπορεί να αποτελεί την ημερομηνία κατά την οποία «λογίζεται ως επιληφθέν», κατά την έννοια του άρθρου 30, σημείο 1, του κανονισμού, δικαστήριο που καλείται να κρίνει αγωγή η οποία ασκήθηκε στη συνέχεια στο ίδιο κράτος μέλος με βάση το αποτέλεσμα της διεξαγωγής αποδείξεων.

(¹) EE C 136 της 18.4.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2017 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Δίκη την οποία κίνησε η Α Ου

(Υπόθεση C-33/16) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 148, στοιχείο δ΄ — Απαλλαγή — Παροχές υπηρεσιών πραγματοποιούμενες για τις άμεσες ανάγκες των πλοίων που χρησιμοποιούνται στη ναυσιπλοΐα ανοικτής θαλάσσης και του φορτίου τους — Φόρτωση και εκφόρτωση πραγματοποιούμενη από υπερβολάβο για λογαριασμό μεσάζοντος)

(2017/C 213/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus